

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת מצורע

מוות וחיים ביד הלשון

בשבת זו קוראים פרשת מצורע, שלמעשה התחילה בפרשה קודמת בהבאת הקורבן של "המצורע" - זה המוציא שם רע, זה שמרכל ומדבר לשון הרע על הזולת לוקה בצרעת וכהגדרת חז"ל: "בעוון לשון הרע באים נגעים".

כמה רעה מביא דיבור מיותר הגמ' מביאה מעשה: רבי אלכסנדר עמד בשוק והכריז מי רוצה חיים? נאספו כל ההמון ובאו אליו, ואמרו תן לנו חיים. אמר להם שמרו את לשונכם, שכך אמר דוד המלך בתהילים: "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, **נצור לשונך מרע, ושפתיך מדבר מרמה**" (מסכת עבודה זרה דף יט, ב).

כדי לעמוד על הסכנה להלך לקח שלימדה גברת אחת שתי נשים:

שתי נשים צעירות שישבו באוטובוס העבירו את הזמן בשיחה על מכרה שהתארסה זה עתה. "בעצם, קצת קשה לי להבין מה הקשר בין הזוג" אמרה אחת לרעותה. בת שיחתה הנהנה בראשה להסכמה ואף הוסיפה גם משהו מחוכמתה: "היא שקטה מדי בשבילו, הוא נראה עליז, מלא שמחת חיים ותוסס, איך בדיוק הם ינהלו שיחה בניהם? הוא בטח ידבר עם עצמו... ובכלל, החיים לימדו אותי שהשקטות הכי מסוכנות!" "אני מתערבת איתך שהיא למדה חינוך רק בגלל שלא התקבלה למשהו אחר..." גם זו הביעה את פליאתה: "באמת אינני מבינה, אני מופתעת שהמשפחות הסכימו לשידוך הזה..." לפתע הרגישה הדוברת הראשונה טפיחה נמרצת בכתפה. היא פנתה לאחור, והבחינה בפניה הכעוסות של הגברת מאחוריה, אישה מרשימה בגיל העמידה.

"צר לי להפריע לשיחתכן" החלה הגברת המבוגרת בדבריה "אבל לא יכולתי שלא לשמוע אתכן... אני רק רוצה לומר לכן, עד כמה אני אסירת תודה לשתיכן. הנה, באמת מנעתן טרגדיה אמיתית בטרם תתרחש". כל אחת מהמשוחחות ניסתה לזכור במהירות את כל הדברים שנאמרו ולהבין, מה מתוך שיחתן הסתמית היה יכול למנוע טרגדיה... הן לא הספיקו הרבה והאישה המשיכה: "אני במקרה אימא של הבחור שדיברתן עליו" אמרה האישה המבוגרת, "ועלי להודות שלמרות שבררנו הרבה על השידוך הזה, לא היה לי מושג שארוסתו של בני, כל כך לא מוצלחת. אתן צודקות בהחלט, מישהי כמוה אינה מתאימה לבני, אני שמחה שגילתי זאת בשלב שבו עוד ניתן להפסיק את הכול" דברי האישה צרבו בליבן של שתי הנשים הצעירות שנותרו המומות ובאלם פה. מה ביכולתן לומר בכדי לתקן את הנזק? הן כמעט שלא ידעו דבר על איש מהצדדים השותפים לשידוך. הן פשוט חזרו על דברים שהגיעו לאוזניהן ואפילו דברים אלו היו רק מכלי שני-במקרה הטוב בעודן מתחבטות כל אחת לעצמה, למצוא מילים שתבטלנה את השפעת המילים הקודמות עצר האוטובוס באחת התחנות והאישה המבוגרת קמה ממושבה כדי לרדת. אחת הנשים הצעירות ניסתה לעצור בעדה, לרגע קט. רק כדי לנסות לומר משהו שיתקן את הנזק שנגרם... אך בטרם נגעה ידה במעילה של האישה המבוגרת, פנתה אם החתן אחורנית לרגע, הביטה בשתי הנשים הצעירות שעדיין ישבו המומות במקומן, ואמרה להן: "אינני אם החתן, אבל, כידוע לכן, בהחלט יכולתי להיות..."

כמה זהירות נדרשת מאיתנו מחטוא בלשונו, ובפרט בימי ספירת העומר...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת

www.dvar-tora.co.il